

OBIECTIVELE
PRIORITARE
ALE ORGANIZA-
ȚIILOR U.T.C.

Campania agricolă, investițiile și adunările de dare de seamă și alegeri

În această perioadă a anului, când rodul holderelor se cere cu-le fără întârziere, când 1973, acest an hotărâtor al cincinalului, a intrat deja în ora ultimelor socoteli, în această perioadă când alegerile în organizațiile U.T.C. bat la ușă, organizațiilor revoluționare de tineret le revin, în aceeași măsură, sarcini sporite, solicitări o concentrare și o dozare a eforturilor corespunzătoare. Pentru a afla cu claritate și reflecție exigențele acestei perioade în munca unui comitet județean al U.T.C., ne-am adresat tovarășului Mircea Purențiu, prim-secretar al Comitetului județean Mureș al U.T.C.

Red.: Tovarășe prim-secretar, v-am ruga să caracterizați în câteva cuvinte munca comitetului județean al U.T.C. și direcțiile pe care se axează în această etapă în care ne aflăm.

M. P.: În trei cuvinte: campania agricolă, investițiile și alegerile. Ceea ce ar trebui să înțelegem să ne caracterizeze în această perioadă este tocmai această preocupare pentru adaptare, pentru mobilizarea tuturor forțelor asupra obiectivelor prioritare. Sistemul ajută în această direcție de muncă pregătitoare pe care am făcut-o încă de la începutul anului, când, cu prilejul lansării intercelei uteciste, un număr de colective ale comitetului județean s-au deplasat în organizațiile cele mai importante, realizând o activitate complexă de bilanț, de concentrare și de clarificare, direcționând în acest fel activitatea pe o lungă perioadă de timp.

Red.: Pentru că unul din obiectivele prioritare enumerate în programul de activitate al campaniei agricole, cum este organizarea în județ a muncii uteciste în spiritul campaniei?

M. P.: Încă de la sfârșitul anului școlar, noi avem reparatizări pentru a efectua proiectele unității agricole 5.520 de tineri. Având acest cadru, am antrenat încă aproximativ 8.000 de tineri la campania de recoltare, astfel încât avem reparatizări (ca de exemplu, perioada etc.) pentru 13.469 de uteciști, elevi și studenți, în afara celor din întreprinderile industriale. De asemenea, sistemul prezintă și mobilizări suplimentare, dacă va fi nevoie, studenții din anul III de la Institutul pedagogic și studenții din anul VI de la Facultatea de medicină.

Red.: Această concentrare asupra campaniei, firească și necesară, nu întrerupe curvina activitatea curentă de organizație? Nu se riscă o sincope pe care o vom resimți ulterior?

M. P.: Nu, pentru că, în fond, noi nu am făcut altceva decât să „irradiem” activitatea din sala de clasă pe ogoare, păstrând intactă structura organizațiilor. Avem organizate trei tabere de muncă patriotică, la Rătos, la Apold și la Albești, tabere în care elevii lucrează la recoltarea fructelor și în legumicultură, în serii de 15 zile. În aceste tabere, având asigurată o hază materială satisfăcătoare, putem organiza desfășurarea unor serii de dans, jocuri sportive, întâlniri cu factorii locali de conducere, informări politice etc. Sistemul lor de organizare și caracterul lor deschis — la activități participative și tinerii din satele înconjurătoare — fac ca aceste tabere să fie adevărate centre ale activității de tineret. Mai mult, această campanie agricolă oferă ocazia celor mai realiste verificări a liderilor organizației (prezenți sau viitori) și de verificându-se capacitățile lor organizatorice, puterea lor de muncă. Cât privește elevii și studenții neocupriți în aceste tabere, ei se deplasează zilnic cu autobuzul la muncă și sunt respectate condițiile de viață și de odihnă în secțiile de muncă. De altfel și instruirea este concepută la fel.

Red.: Care este rolul activităților comitetului județean al U.T.C. în campania agricolă și cum contribuie ei la îmbinarea acestei activități practice cu sarcinile curente pe care le au în sectoarele de care răspund?

M. P.: Activiștii urmăresc, practic zi de zi, activitatea tinerilor în campanie, eficiența muncii lor, menținând legătura cu factorii locali de răspundere. În același timp, ei urmăresc respectarea condițiilor în muncă și viață prevăzute în documentele încheiate, interesându-se de tot, începând cu modul de servicii a mesei și terminând cu asigurarea spațiilor pentru desfășurarea diferitelor activități.

Red.: Concentrarea forțelor în agricultură, are un corespondent în concentrarea activiștilor în acest sector?

M. P.: Stricteț organizatorică vorbind, nu. Nu, pentru că am păstrat activiștii în sectoarele și zonele de care răspund și până acum. Putem însă vorbi de o concentrare a preocupărilor lor asupra campaniei.

Red.: Dar ce timp mai alocăm ei, atunci, aspectelor politice-organizatorice ale muncii lor?

M. P.: Poate mai puțin, ca timp, dar nu de mai slabă calitate, intrucum am cerut activiștii

noștri permanenți să îmbine problemele secției cu cele de sector.

Red.: Activiștii teritoriali sunt aglomerați în această perioadă, deci, cu sarcini suplimentare, având de urmărit și activitatea utecistilor — elevi și studenți — deplasajii în agricultură. Ce fac însă, spre exemplu, activiștii de la secția școlii, cei cărora „le-au plecat” organizațiile în această perioadă?

M. P.: În primul rând, și ei au, în mod obișnuit și nu doar acum, organizații de care răspund în afara problemelor de secție. În plus, acum ei fac o adunare a muncii de dispeceriat: întocmirea tabelului, a graficelor și a repartizărilor elevilor și studenților pentru campania agricolă, revenind în sarcina lor directă. Vedeti, spre exemplu, pe masă la mine tabelele cu situația pe clase și pe grupe de vîrstă, pentru a întocmi o justă repartizare a elevilor în teren, în funcție de dificultatea muncii. Tot ei mențin o legătură permanentă cu direcția agricolă, pentru a situație la zi a necesităților și a rezultatelor.

Red.: Să ne referim acum la o altă campanie, cea în direcția spre învățămîntul investițiilor. Ce ne puteți spune în acest sens?

M. P.: Prioritare la nivelul județului sunt lucrările de investiții în cadrul Comitetului de înfrățimare chimică „Azomureș”. Aici activează tinerii aparținând mai multor întreprinderi de construcții și de montaj din țară, ceea ce creează unele dificultăți în coordonarea activității lor. Am ajuns, prin urmare, la soluția unui comitet U.T.C. coordonator, la nivelul constructorilor, ceea ce a dus la o vizibilă îmbunătățire a activității.

Totodată, desigur, schema organizatorică nu este simplă, ceea ce necesită un efort de activitate de la Comitetul municipal Tg. Mureș al U.T.C. care să se ocupe de îndrumarea întregii activități, alături de cea ce-i privește pe tinerii constructori, și să înțelegă și să promoveze colaborarea lor cu tinerii combinatului. Am creat, totodată, front de lucru pentru tinerii din oraș care fac muncă patriotică aici, astfel încât să apară aproximativ 50 de tineri din diverse aște întreprinderi dau acum ajutor la finalizarea acestei importante investiții. Pot spune că „lunile uteciste” ce au loc acum ne-au obșit să gândim mai organizat, mai concret, să ne dimensionăm

mai bine eforturile în funcție de priorități. Este încă un prilej de afirmare a personalității organizațiilor.

Red.: Mai concret, cum sprijină totuși comitetul județean al U.T.C., activiștii săi, această activitate? Care este rolul lor?

M. P.: Un rol de coordonare și de informare. În rest, cerem și învățăm organizațiile să gîndească singure. Activiștii este lianții eforturilor lor, este cel ce sprijină și îndrumă înțind seama de propriile angajamente ale organizațiilor. Sprijin direct acordăm acolo unde se ivesc probleme ce depășesc sfera competențelor organizațiilor, intervenind pe lângă factorii responsabili.

Red.: Organizația trebuie acum să aibă în vedere și pregătirea deschiderii noului an de învățămînt politic. Cum se acționează în acest sens?

M. P.: Cred că învățămîntul politic nu este în afara celor trei teme prioritare: amintite, ci legal direct de acestea, ele avind un permanent substrat și ecou politic, vorbind însă de aspectele organizatorice ale pregătirii noului an de învățămînt politic. Cum se acționează în acest sens?

Red.: În ceea ce privește pregătirea din sfera de cuprindere a organizațiilor, ce v-ați propus pentru atragerea lor la învățămîntul politic?

M. P.: O muncă susținută de convingere. În fond, totuși se reduce la a le explica nu atât că vor participa la învățămîntul politic, ci o obligație, ci la a le explica rolul și locul acestuia în formarea lor completă. Bineînțeles, această activitate este strins legată de preocuparea organizațiilor U.T.C. pentru antrenarea lor pe toate planurile la viața de organizație.

MARIAN GRIGORE

Întreprinderea mecanică din Cimpulung Muscel. Tinerii, alături de întreg colectivul de muncă, depun eforturi susținute pentru realizarea integrală a sarcinilor de producție.

DV. APĂRAȚI
PROPRIETATEA
SOCIALISTĂ?

„Risipitorii” la... domiciliu

— Am revenit de câteva ori, la diverse ore, pentru a privi două din ferestrele unui nou bloc din cartierul Titan. Același rezultat: de fiecare dată, îndărătul dreptunghiurilor de sticlă se zărea lumina. Noaptea și zi non stop!

Veți crede poate că aceste prime rînduri schițează începutul unei însemnări „politiste”? Eroare; ascund un „mister” mult mai... palpabil, care poate fi denumit crasă neglijență, de zădărnici față de avutul obștesc.

— Intr-adevăr, ne relatează președintele Asociației locativilor din blocul M 19 (str. Ulherului 26-32), Ion Nicolescu, cei doi tineri locatari de la apartamentul 72, soț și soție, se află, trimăstru de trimestru, în fruntea listei de consum electric. (Acesta deși ocupă un apartament de numai două camere și, din câte știm, nu desăfoară la domiciliu vreo activitate specială, care ar necesita un consum de energie electrică iesit din comun). Comitetul de bloc le-a atras de câteva ori pină acum atenția — fără succes însă — asupra acestei situații.

— Care este, totuși, cauza pentru care, în apartamentul 72, lumina electrică arde, în general, 24 de ore din 24?

— Nu poate fi decît una singură: neglijența.

Sunăm la ușa apartamentului 72.

— Am dori să vă cerem câteva lămuriri în legătură cu consumul de energie electrică pe care îl „realizează” apartamentul dv.

— Dacă sînteți de la I.D.E.B., replica indispușă gazda, Mihaela Colbeci, să știți că sîntem la zi cu plata luminii.

— La dv. lumina electrică funcționează aproape în permanență.

— Noi plătim lumina pe care o consumăm. Ce importanță are dacă, eu sau soțul meu, uităm să o stingem uneori? Nu sîntem doar singurii în această situație: vecinii de la „78” fac la fel.

„Justificarea” este aceeași la apartamentul 72, cit și la 78 (familia Petreanu; discuție similară). Să vedem însă care este consecința reală a acestei mentalități care, din păcate, poate fi întîlnită și la alți numeroși locatari.

— Formele acestei risipe, destul de frecvente încă, sînt — relatează V. Sprințescu, tehnician principal în cadrul întreprinderii de distribuție a energiei electrice din Capitală — doar aparent minore. De fapt, ele produc serioase dificultăți în sistemul de alimentare cu energie electrică. Suprîncărcarea consumului electric, datorată în mare măsură unor situații de tipul celor la care vă referiți, implică eforturi de

ORAȘUL FĂRĂ LEGENDĂ

Legenda orașului a fost tîna lui. Veacurile l-au așezat la încreștarea de drumuri, lăsînd anii să curgă peste case modeste, rînduite ca nervurile unei frunze mai rădărite, de o parte și alta a străzilor principale, primind pruncii la naștere și petrecînd paucă ultimă suflare a bătrînilor, într-o cumințenie deosebită dintru început lege pentru colțul acesta de țară. Zilele se împratură muate de arși și înghețate de ger, iarnă, și ar și semănat leit fără ocazii perimării de timpuri, așa cum erau adoma nopțile, începute devreme, înainte să apună ultima gîndă de soare pe turla bisericii din mijlocul țirgului. Era, lăcogul daru întru credință singurul capriciu de semnețe pe care și-l îngăduiseră localnicii și unicul semn de orientare a celor în trezere prin aceste ținuturi.

Celelalte așezări nu-și încumetau prea sus fruntea, ferestrelor îngerate de mușcate trebuiau ad-și aștearnă lacom privirea pe fețele umblițoare ale străzii, sub falciuri immaculate picurau suspinele fetelor îmbrîtînite înainte de vreme, gata oricînd să-și dăruie mîna și zestra unui amplotat obșit, voit ca o minune țirzie în vobea mistuită de așteptare a

tatacului, lîngă leandri în floare și oglinzi împiclate de ani. Așa era el, orașul, încotru pe înserat de mireasma căldorite dinspre podgoriile Nicoreștilor, așa era el țirg fără vîrstă și fără miracole, cutreierat lenes la o margine de apa Birladului și umezit doar, înspre celălalt capăt de caligrafia tremurată a Tecuceului, riu cu nume împrumutat din hotezul locului, iar oamenii lui erau adoma țirului fără emoții, molcomiți în vorbă și port de timpul același, curăț și răbdători ca înșai monotona lui transparență.

Cînd a început să se întîmpece pe locurile acestea, sorbite de veacuri somnului netulburat

REPORTAJUL NOSTRU

de întîmplare, primii au sîmțit încordare, bătrîni. S-au așternut în pragul dușienilor, au ceuit la stradă din țina așumată a micilor atelere, s-au strîns alături, arhanghelii cărîniți de pe Strada Mare, cît mai aproape unul de altul, așa să-și găsească lucrul acela fără nume pe care îl presimțeau ca ploaia, bătrîni, înainte de a începe, în oasele lor ostente.

„Se face fabrică la marginea țirgului... Și un parc... Și școala specială pentru lucrul pămîntului... Pe firul țirului începe un Combinat... și... Vorbele ajunseră înainte, fără să liniștescă oamenii, răscolind neobșit casele, rîdoșind pe înserat țina străzii, alungînd nopțile la locu lor și neșteptarea învîlășire de timpuri a ținut chiar după ce țidul fabricii s-a desprins de pămînt, roșu ca cea mai constantă certitudine pentru neliniștea orașului, după ce primii fii ai ogoarelor au transpirat în palmă condentiul înșcrîntat cu el taine gîndite pentru spiritul belșugului, după ce în poala podului construit de Saligney peste mersul Siretului s-au aciuat monștri de fier, care răzbeau inima trunchiului și-și stuciuiau carnea uscată netezind-o în rînduri drepte, pregătite anume pentru a doua viață a lemnelui și a oamenilor.

Apoi au sîmțit încordarea timpului, tinerii. Altfel decît pînă și bunicii lor, ocolind memoria acestora sau oprînd din ea puținul pe care îl trăsăseră fără să-l înțeleagă, chiar ei, cei năcuși odată cu deșteptarea orașului.

Bilanțurile sînt rare, timpul ni-l destinăm mai degrabă înaintării și totuși, iată, în primăvară, Tecuceul și-a chemat la el, fiii. În preajma locurilor unde Conachi închina neobșite ofrande poetice inegalabile ale Zulniei și unde mai apoi a răsunat la pas copita Pîsiucei gata s-o apuce „pe drumuri de munte” s-a scîlșit cea mai recentă aducere aminte. Orașul și-a adunat în primăvară

fiii, nu doar pentru a-i cerceta încă o dată — academician, profesor universitar, medic de seamă, inginer destoinic, poet, actor — ci și pentru a se arăta lor, în adevărata și vîntoarea lui țirărie, 9.000 de tineri dar nu numai ei, ci toți oamenii locului, aceia care compun forța de muncă a patru întreprinderi de interes republican, aceia care înalță plămîmii edilitate în pas cu timpul schimbat al locurilor, aceia care vîndez și învață, îndrumă și organizează ritmul.

Uzina de reparatii auto, cea mai nouă deocamdată din cetățile industriale ale orașului. Medita de vîrstă — 21 de ani, de trei ori mai mult decît stă încercat pe certificatul de naștere al uzinei. Localul III pe țara la acțiuni voluntare patriotice, 320 de tineri evidențiați în întrecerea socialistă, economii de metal și piene, după primele luni ale acestui an în valoare de 12.259 lei. Cifre, repere saci pe fișa biografică a tinerii întreprinderi. Traduse însemnări de drumuri. Traiectorii începute odată cu nasterea fabricii. Gheorghe Sandu a venit de la Hunedoara unde învîlășe țimplăria. Nu ț-a plăcut, prea mult mireasma a metal locuș ca ținutul să nu-i călătorească mireasma înapoi, lîngă țatra pămîntului. A devenit electrician montator, la Uzina de reparatii. Începutul ei a fost și-al lui, iar stîngăciile debutului l-au ambiționate calea, pregătindu-l victoriile: o mașină de frezat colector-electromotor, gîndită a muncitorilor nemulțumit de ritmul încet impus de confecționarea pe rînd a cîte una din cele 23 de lamele ale colectorului. „Nu putem da o mașină fără colector. Pierdem 20.000 de lei”. Acum sînt bani cîștigați. Gheorghe Sandu mai are o inovație. O pregătește pe a treia. Serile scurte ale orașului sînt veghe lîngă bancul de lucru, sau liniște atentă în sala de studii. Tinerii muncitori învață. Lumina se sfințește țirziu pe filele deschise cunoașterii.

Fetele visează departe de liniștea parfumată a țatacului. Mîinile, pășiri moarte odinioară înainte de vreme sînt acruș neobșit pe coarde mecanizate, gîndurile-aripi, tineretea-cutezanță neobșită. Fetele și băieții țirgului de atîdată dau vîrsta orașului de azi. Omul care îi urmărește cu pînătească atenție și severă încredere, tovarășul Vasile Dumitru, prim secretar al Comitetului municipal Tecuci al P.C.R. ni-i mărturiseste copacii ai efortului, animatori ai întreprinderilor de azi ale muncii și țirăzii fermi ai exigențelor răspunsuri de mîine.

Trei decenii au tulburat somnul nefiresc al orașului, cîndcîndu-l. Trei decenii i-au dat ceea ce secolele au uitat să-și ursească la naștere: o legendă care să-l individualizeze în călătoria prin timp, păstrîndu-l ținără — bătrînețea.

SOFIA SCORTARU

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

colaborarea cu studenții a fost foarte interesantă. Ei sînt mai duri decît noi, cei vîrstnici și au un spirit de dreptate mai ferm. Noi, matrișii, obișnuim să operăm cu măsuri tranzitorii, mai blînde adesea, pe cînd ei sînt mai radicali. Uneori au dreptate, altele ori nu, dar totuși relația de colaborare profesor-student conduce spre echilibru, spre măsura cea mai bună. Noi lupțăm ca studenții să nu cunoască confuzii, să fie drepte, exigenți, dar trebuie să acceptăm că tineretul de 20—25 de ani gîndește în felul său și nu poate fi silit să gîndească nu mintea celui de 50 de ani. Să acceptăm că generația care se ridică acum este capabilă să-și aducă o contribuție de valoare la construcția propriei țării, a viitorului propriu, ca și la perfecționarea școlii în care învață. Este foarte important pentru formația lor, pentru educație să știe că investim în ei asemenea încredere.

— Le va face plăcere o asemenea pledoarie.

Nu este o pledoarie, ci o realitate care se împlinește. Colaborarea cu studenții trebuie privită în perspectivă. Cei care poartă investitura de „reprezentanți” sînt, în general, virțuții studenților: ei cel puțin așa se potrec lucrurile la noi. Sînt alieși studenții cei mai buni, activiștii de asociație. Dintre aceștia, noi ne recrutăm, mai țirziu, cadrele facultăților, așa că includerea lor în organismele instituțiilor ne reprezintă numai o manifestare a democrației școlii noastre, ci și un mod de a ne forma cadrele în focul muncii, sub îndrumarea noastră, în colective de conducere, ca să vadă cum se pun problemele, să la parte la stabilirea deciziilor, reflectînd singuri dacă o hotărîre e bună sau nu. Tinerii care au fost ca studenții și oameni ai activității sociale devin procecanii și decanii facultăților noastre, sînt trimiși apoi la specializări, în țară ori în străinătate, pentru ca la experiența cîștigată în muncă de conducere să adauge o mai mare competență științifică. Pot exemplifica cu actualul

profesor al Institutului răspunzător de activitatea științifică, care este un fost activist al organizației de tineret.

— Adesea studenții sesizează că atunci cînd intră în facultate nu înțelegează să fie, într-un fel, tot elevi. Au dreptate?

— Au dreptate. Studentul nostru rămîne într-un mare procent elev — nu numai în anii mici, ci și în anii mari de studii. Întîmîndu-se student și nu simte diferența dintre școală și facultate pentru că și acolo se predă și aici, și acolo se ascultă și aici se cam ascultă; nu se dau

studentului și depășirea specialității.

— Da. Dacă, spre exemplu, profesorii n-ar asculta după litera cursului, dacă noțiile n-ar fi constituite uneori singurul material după care se invată pentru examen. Dacă profesorul n-ar considera că materia lui este cea mai importantă, intrucît fiecare crezînd acest lucru, tratează de pe această poziție relația sa cu studentul și-și cere să rețină foarte mult. În asemenea condiții, îl știrbește ținără și din posibilitățile unei munci intelectuale la nivel stu-

— S-ar părea că totul depinde în chip exclusiv de școală.

— Eu nu exclud problema propriei discipline a tînarului devenit student. Merg chiar mai departe și observ că o parte a studenților se complac în preocupări sterile, care nu folosesc nimănui. Nu elimin preocupările caracteristice vîrstei, dorința de distracție, de joacă bună, nu știu cum am face să cultivăm mai puternic la ținără generația ambicioasă. Am senzația că tinerii sînt mai puțin ambițioși să devină valorii și o masă destul de mare se complac să trăiască la mijloc. Poate lipsa aceasta de ambiție vine și de acolo că nu se cultivă suficient virțurile — în școală și chiar după aceea, că promovarea valorilor nu este bine pusă la punct. Cei care se situează în fruntea ar trebui mai mult stimulați. La absolvire, însă, nu se face mare deosebire între acela care a terminat printr-o primă ori a luat de șase ori premiul la olimpiade și cel din plutonul de mijloc. Consider că trebuie să ne gîndim la acest aspect dacă dorim să avem tineri ca valori și să muncească pentru a produce valori. O societate ca a noastră are nevoie de asemenea capacități și școala trebuie să i le dea.

— Deși anul de învățămînt a început de mai multe zile, vă întreb, înainte de a vă mulțumi pentru timpul acordat, ce le dorii studenților în acest an universitar?

— Să pășesc în sala de cursuri cu aceeași emoție, cu care pășesc eu în fiecare an, și cum în fiecare an eu și-a-o de la început. Le-aș dori să ajungă cînd vor fi de vîrsta mea să se gîndească cu satisfacție la anii care au trecut, să privească cu plăcere în urmă și să nu gîndească acești ani pînăți cu vreo nededicată săvîrșită față de școală. Așa vrea ca studenții să știe că este absolut obligatoriu — dacă vrem să realizăm o societate muncii mai bună, mai perfecționată, ca ei să fie mai buni. Să aibă virțuțile noastre, dar să nu aibă carentele noastre.

viciului administrativ. El, vinovat? El dă vina pe cei opt portari din subordine care, zice, fie că nu pot, fie că nu vor să-și facă datoria.

— Am să-i sancționez! audegă și el.

Hai, deci, la portari. Portarii ridică din umeri: „Asta e”, ar însema gestul lor. „Asta e”, ar însema vorba și cu secretara comitetului U.T.C. din întreprindere, ingineră Gabriela Verbinski.

— După cum ați observat, mă atenționează secretara, au fost descoperiți puțini tineri care nu austras pește. Pentru că fetele au o credință: dacă sînt prinse se fac de rușine, le știe tot orașul și nu se mai măria.

„Liniștitoare” explicație. O asigurăm însă pe ingineră Verbinski că nu au fost deloc „puțini” acei tineri care au virit mîna în avutul statului. Ca și portarii, ridică și dînsa din umeri:

— Eu le-am spus mereu că nu este voie să scoată produse din fabrică, se justifică ea.

„Le-am spus” — iată o atitudine care, oricît ar fi de binevoitoare, arată o stare pasivă, neconformă cu atitudinea unui tovarăș investit cu sarcini de conducător politic.

În esență, directorul faceuse același gest atunci cînd l-am întrebat ce a făcut întreprinderea în ceea ce privește educația propriilor salariați, în afară de salarii și de desfaceri ale contractului de muncă.

— Știm și noi că unele „măsurii administrative” au fost servite, ne spune seful serviciului miliției municipiului Tulcea, tovarășul maior Victor Musteșă. Dar prea puține au fost respectate. Adevărul este că la I.L.P. sub formula acestor „măsurii” se ascunde o atitudine toleranță și condamnabilă în ceea ce privește susținerile, începînd de la soții de echipe și terminînd cu conducerea. Vina susținerilor pornește, deci, dinăuntru, și cei responsabili trebuie să răspundă și să-și găsească rezolvarea. Pe cît înteleg, tovarășii de la I.L.P. n-au auzit de muncă de prevenire a unor fenomene.

comunistă a salariaților de la întreprinderea de industrializare a peștelui, confirmă primul secretar, tovarășul Luchian Iacob. Se face vinovat și comitetul U.T.C. pe întreprindere de această situație. Vom propune ca activitatea inginerii Verbinski să fie serios analizată la următoarele alegeri. Vom introduce autocontrolul utecist interfațat și vom intensifica munca de propagandă în ceea ce privește formarea unei demnități muncitorești uteciste autentice, constructive și intransigente.

Cuvintele energice, demne de aplaudat, U.T.C.-ul poate, într-adevăr, să dea un serios ajutor în instaurarea climatului de cinste în această întreprindere. El trebuie, deci, să acționeze. Bineînțeles, însă, nu numai organizațiile U.T.C. îi revin totul surprinș de anemii condamnabilă a directorului unității, de atitudinile de pînăși la hotie ale altor responsabili de tot felul nu ne putem opri surprinderea că tovarășii de la județ intervin atît de puțin, că nu fac o problemă din această si-

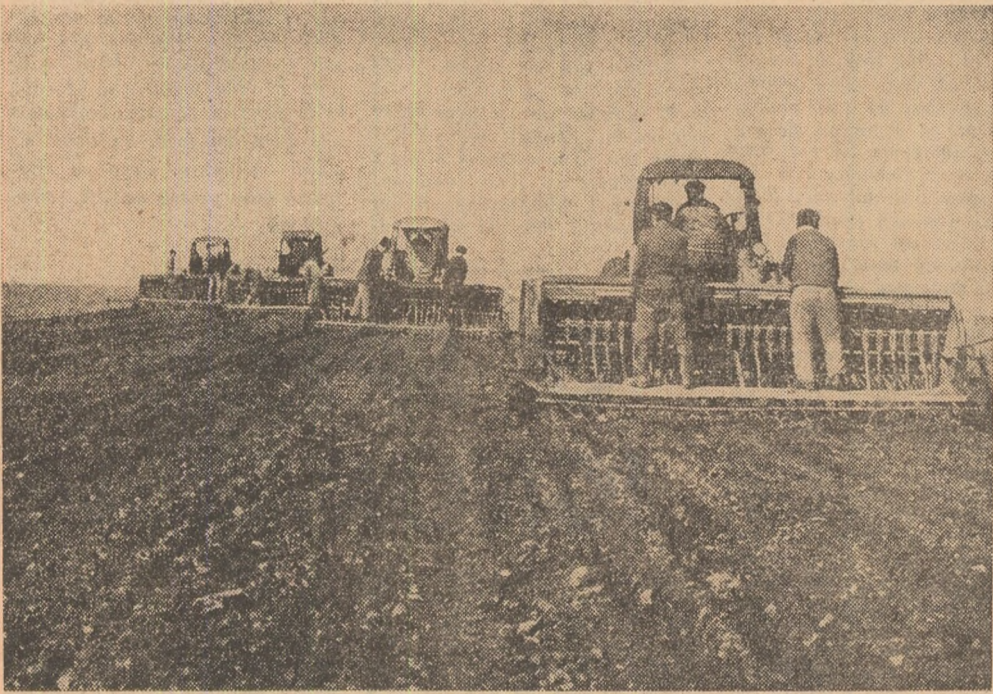
Sub ochiul indiferenței

tuaj, că priveșc cu un ochi indiferent cum penumărăm, amînd lungă fac jaf de milioane din avutul tuturor. Tutover vrem să le reamintim că atunci cînd „Proiectul de norme ale vieții și muncii comunistilor, ale eticii și echității socialiste” prezintă că: „Membrii de partid, tinerii comunisti au obligația patriotică și morală de prim ordin de a lupta cu toată hotărîrea împotriva furtului din climat demn și cinstit de muncă, a distrugerilor de bunuri publice, care afectează interesul comun, care lovește în interesele poporului, ale fiecărui cetățean” — apoi aceasta este o obligație într-adevăr, a tuturor. Aplicînd cu strictețe legile care protejează avutul obștesc, toți — de la muncitorii la directorii pînă la conducerea județului — nu trebuie să uite că importantă este în primul rînd instaurarea unui climat demn și cinstit de muncă, ca și de viață, pentru toți salariații, în spiritul codului moralei comuniste anterior citat.

Dar, pentru a ajunge aici trebuie mai întîi să punem mîna și să facem. Nu să ridicăm din umeri.

ÎN PLINĂ CAMPANIE

INSTANTANEE PE FRONTUL RECOLTEI

Se seamănă cu toate forțele...

Bogat rod au dat viile...

Cu puțin timp în urmă au arătat multă rivină în pregătirea militară, acum dezvoltând o tradiție, participă cu toată hărnicia la strînsul recoltei de porumb.

Drumul fructelor către consumatori începe odată cu așezarea lor în lădițe de către mișcările hărnicie ale culegătorilor.

INSTANTANEE PE FRONTUL RECOLTEI

Recolta este bună. Cum vă îngrijiți să o adăpostiți?

In raidul nostru ne-au surprins unele aspecte ce denotă o insuficientă preocupare, mergind în unele locuri pînă la lipsa de responsabilitate, pentru asigurarea unor spații de depozitare corespunzătoare pentru noua recoltă.

RĂCĂTAU, județul Bacău: La cooperativa agricolă de producție cițiva meseriași încearcă deabia acum să ridice un pătut pentru porumb. Afară este frig și lucrul merge cam greu. Și culesul porumbului se desfășoară intens. Meseriașii ne spun că mai au de realizat încă un pătut, dar nu au din ce pentru că nimeni nu s-a îngrijit de procurarea materialelor. Ceva mai tîrziu, tovarășul Ion Gut, președintele unității, după motivările de rigoare, cum că „e foarte greu cu materialele astăzi de construcție”, ne dă asigurări că în câteva zile se vor strădui să le procure. Nu noi avem nevoie de asigurări tovarășe președinte, ci membrii cooperatori care trebuie, prin grija dumneavoastră, să aibă la adăpost sigur rodul strădaniilor lor.

MIHALCENI, județul Vrancea: Față de necesarul planificat pentru depozitarea porumbului șiulei, la baza de recepție de aici nu s-a asigurat decît o treime din spațiu. Mai erau de montat încă 5 pătute de metal și peste 20 de pătute de tip „Arges”. Materialele nu lipsește; stau oriunde frumos în aceste baze în așteptarea constructorilor care intriază să sosească (nefiind chemați de nimeni). Nici utilitățile necesare preluării și conservării existente aici nu s-au bucurat de îngrijirile cuvenite.

RĂCĂCIUNI, județul Bacău: Ne atrage atenția un șir lung de autoamioane și atelaje. Este vorba de lunga așteptare pe care trebuie să o îndure cei veniți să predea sticla de zahăr în punctul de preluare de aici al fabricii de zahăr Săscut. Scurte interviuri cu soferii de autoamioane: „Trebuie să așteptăm aici cei puțin două ore pentru că ne ia țara și după ce descărcăm. Ar trebui să se stabilească un coeficient pentru cantitatea de mașină pentru a cărei cîntărire mai așteptăm încă o dată la rînd, și timpul de staționare s-ar înjumătăți”. (Gheorghe Mancea, C.A.P. Orbeni); „Nu pot să fac mai mult de 3 curse pe zi. De-

Un raid întreprins în județele Bacău, Vrancea, Buzău, arată că mai sînt unități agricole pentru care toamna a sosit prea devreme

cele mai harnice uteciste (în vară a cîștigat și locul II pe țară la un concurs de specialitate). „Pentru noi — precizează ea — munca la cîmp e munca noastră de toate zilele, fiindcă această ne e meseria. Facem totul ca între noi și lucrătorii I.A.S. să nu existe o diferență în ceea ce privește cantitatea de muncă depusă. Ținem să începem noul an școlar cu rezultate bune. De fapt, acesta e angajamentul colectivului nostru de elevi prezenți aici”.

350 de elevi în viile de la Sadova...

Circulă în această parte a țării o zicală: „În satovează moș”. „Este vorba, desigur, în primul rînd — ne explică inginerul Ion Dobrescu, directorul întreprinderii — de valoarea în sine a producției de struguri pe care o dă via, marfă mai scumpă, ca să zic așa, decît alte produse agricole. Pentru munca noastră însă, această „marfă” are un preț mult mai ridicat. La porumb, cu toată voința și truda noastră, nu reușim să facem planul; n-am avut apă suficientă pe canale; numele „condiții de irigație” rămînd mai mult la discreția cerului. Și cel a fost cam vitreg cu nisipurile noastre zburătoare.”

„Eforturile sînt îndreptate astăzi spre cele 774 ha de vie cu rod bogat, evaluat recent la 8 000 kg la hectar, față de 6 470 cit prevedea planul inițial. Dar pentru ca eficiența să fie maximă, la adunatul strugurilor e nevoie de un ritm zilnic de lucru de 45 de vagoane — ceea ce ar asigura recoltarea întregii suprafețe în 10 zile. Această necesitate au înțeles-o și cei 350 de elevi, veniți aici în ajutor, de la Liceul de îmbunătățiri funciare și Școala profesională M.I.A., din Craiova. S-a încercat pe cit posibil asigurarea tuturor condițiilor. Elevii locuiesc în cîmp — la punctul Ogrin — în mijlocul podgoriei. Începînd femeii s-au înțeles în dormitoare bine amenajate, dotate cu instalații sanitare și apă caldă. Lipsa de saloapete a fost suplinită cu costume de protecție de la întreprindere. Mese bogate și gustoase întîresc zilnic capacitatea de efort. Tocmai de aceea ni s-a părut flagrantă, în primele două zile, disproporția dintre condițiile create și rezultatele muncii. Au fost situații cînd normele n-au fost realizate nici în proporție de 25

la sută. Din discuțiile cu mulți elevi am reținut hotărîrea lor de a nu precepuți nici un efort. Atunci? Vicile țineau de organizare. Sesiizat la timp, Comitetul județean Dolj al U.T.C. a luat măsuri operative. Un activist — Ion Rîu — și un secretar — Ilie Mitran, și-au mutat sediul în cîmp, în mijlocul utecișilor. Au avut loc cîteva discuții pe brigăzi, s-au căutat metodele spornice de lucru. Iar rezultatele nu s-au lăsat așteptate. Dar pentru ca ele să se consolideze, se cuvîna acordată în continuare atenție maximă, trebuie susținută permanent aceeași stare de spirit. Cu atât mai mult cu cit în ultimele zile a plouat și, în această situație, strugurii intriază în cîmp pot fi supuși degradării.

Gheorghita Militaru, elevă în anul V la Liceul de îmbunătățiri funciare, membră în comitetul U.T.C. al școlii, e una din

geaba mă încarcă repede pe cîmp, la cooperativa, degeaba mă grăbesc pe drum. Aici trebuie să stai de două ori la coadă (Ilie Tăbăcaru, C.A.P. Corbasca). Aduceți la cunoștință tovarășilor de la fabrică, ale căror dispozițiuni spun că le respectați, propunerile cultivatorilor, tovarășe Constantin Dobre. Poate așa scăpați și dumneavoastră de cîntărire în plus, de consemnarea unui rînd de cifre, de socoteala nu prea utilă.

BUZĂU: Am lăsat în mod special la sfîrșit momentul consemnat în județul Buzău, un moment alcătuit de fapt din constatarea făcută la mai multe baze de recepție — Zoia, Buzău, Rîmnicu Sărat și altele — pentru a arăta că nu pretindem grija și simțul gospodăresc sînt lipsă la apel. Aici au fost revizuite din vreme toate magazizile și pătutele, au fost ridicate toate cele 75 pătute planificate, din care 31 pe cîmănești de beton, ceea ce le prelungește cu cel puțin zece ani durata de funcționare. Tot din inițiativa conducătorii întreprinderii județene de valorificare a cerealelor s-a mîrit numărul gurilor de descărcare prin confecționarea unor buicări de concepție proprie, practic la toate ușile magazizilor. Pentru sporirea vitezei de descărcare, s-au instalat relee de transport. Și o ultimă măsură: pentru a ajuta cooperativele agricole care recoltează în această perioadă, se acceptă porumbul cu umiditate sporită. În baze însă acesta se bate imediat, se usucă și se livrează. În acest scop la Buzău, Rîmnicu Sărat, Pogoanele și Zoia s-au instalat și s-au pus în funcțiune uscătoare.

OCTAVIAN MILEA

Un angajament care, sîntem conșvini, va fi onorat de cei 350 de elevi.

I. ANDREITA

În opt județe s-a încheiat recoltatul florii-soarelui

În ultima săptămîină, oamii muncii de pe ogoare au intensificat și mai mult executarea lucrărilor agricole. Ca urmare, în opt județe, între care Tulcea, Dolj, Arad, Constanța, s-a terminat recoltarea florii-soarelui. De asemenea, cooperativele agricole din 10 județe au încheiat însămînțarea orzului. Potrivit ultimelor date centralizate la ministerul de resort, pînă la 25 septembrie s-a recoltat porumbul de pe 29 la sută din suprafața cultivată în întreprinderile agricole de stat și 14 la sută în cooperativele agricole de producție, sticla de zahăr de pe 35 la sută și, respectiv, 37 la sută, strugurii de pe 31 la sută și, respectiv, 24 la sută, iar floarea-soarelui și cartofii se string de pe ultimele suprafețe.

Schimburii prelunțite la semănatul grîului

Zilnic, pe ogoarele județului Constanța se află la lucru zeci de mii de mecanizatori, țărani cooperatori și lucrători din întreprinderile agricole de stat. Insuficiența de chemarea adresată de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ni muncesc cu toate forțele la stringerea recoltei de pe cîmp. După ce marți s-a raportat încheierea recoltării la floarea-soarelui de pe întreaga suprafață de 47 800 hectare cultivate în acest an, în ordinea zilei se află recoltatul porumbului, legumelor, strugurilor și, bineînțeles, semănatul grîului. Pînă în prezent, porumbul a fost cules de pe aproape 15 000 ha, cartofii de toamnă de pe mai puțin de jumătate din suprafața cultivată, iar strugurii de pe circa 25 la sută din suprafață. În același timp, unitățile agricole au însemnat cu grîu, orz, culturi furajere și aște plante peste 55 000 hectare. În vederea accelerării lucrărilor de recoltare și însămînțare, comandamentul județean pentru coordonarea lucrărilor agricole a luat noi măsuri. Astfel, în unitățile agricole rămase în urmă au fost trimiși să lucreze aproape 15 000 de elevi, studenți și salariați și au fost întreprinse măsuri operative pentru folosirea eficientă a mașinilor de recoltat porumbul și a tuturor mijloacelor de transport existente în județ.

Apredînd că semănatul grîului se efectuează într-un ritm prea lent, comandamentul județean a indicat specialiștilor unității agricole să treacă la mîntîrșirea terenurilor și a profesorilor arate în vară după culturile timpurii și să facă pregătirea terenului și însămînțarea grîului. În vederea atingerii unui viteze zilnice de 17 000 hectare semănaute, unitățile agricole constănțene au trecut să lucreze în schimburii prelunțite.

Din clipa cînd apune floarea-soarelui răsare grîul

Toamna nu începe totuși odată cu scuturarea frunzelor. Toamna începe odată cu culesul fructelor. Într-o frază ce compune certificatul de naștere al toamnei rămîne fără îndoială proverbul care hotărîște că toamna se numără boboci. Iată o axiomă care pentru lucrătorii tineri și vîrstnici ai ogoarelor din județul Iași respinge orice tentativă de a face demonstrații teoretice pentru că proverbul trăiește mereu, cu putere de a se ilustra. Și în județul Iași din ziua întii a campaniei de toamnă, de cînd s-a început cu toată forța la cules, satele s-au mutat parca în cîmp. Zeci de tone de legume, cartofi și floarea-soarelui cules de la Cîscăreni și Șipote sînt, așa cum ni se spune, un semn că zeci de hectare de recoltă și-au luat deja adio de la cîmp, aici într-o cooperativă agricolă care și anul acesta rivalizează cu altele pentru primele locuri pe județ. Este însă la fel de important și faptul pe care tînrul inginer Comănanu, directorul S.M.A. Șipote și locțiitorul secretarului U.T.C. pe comună, ține să ne rămînă în memorie o dată cu impresionantul răsărit al stelelor: „Dacă tractoarele se aud este semn că a început să bată în pieptul cîmpului deja inima viitoarelor recolte”. La Miletin, totul este pregătit cum se cuvîna. Tractoarele așteaptă, dar deși mos Mihai Crăciun ne imbată să mai zăbovim pe locurile unde timp de 20 de ani a invățat „să scoată dulceață din pămînturile sărăturate”, sîntem chemați de drumul pe care ni-l arată stelele spre Proboata. Aici zăpăle ziele ne răsplătesc drumul punîndu-ne în față aproape 500 de cooperatori aflați în școlul cartofilor. 500 din care 200 sînt de la Ciulnești veniți în ajutorul celor de la Proboata. După ce au recoltat sticla de pe 40 de hectare. La Stejărie, mecanizatorii Gheorghe Chistol și Mitru a lui

Fuștii fiind actorii unui asemenea mare spectacol. Orzul lăsat scăpat sub pămînt. Vedeti acolo suprafața acea de 30 de hectare pentru masă verde și mai încolo încă 70 hectare. Fiți sigur că vă veți întîlni cu el la toamnă, mai tîrziu sau poate în primăvară.

La primăvară poate ne vom întîlni și, după hărnicia cu care lucrează Mircea Matei și Nică Onofraș, sîntem de pe acum siguri că ne vom întîlni și că boabele de grîu culcate în pămîntul unei suprafețe de 500 de hectare pe care însămînțările au început intens. Același grîu care își cere de pe acum impetuos dreptul de a deveni mai mult culcîndu-se la vreme în pămînt scosese la Victoria pe tarlalele cultivate cu floarea-soarelui mai bine de peste 400 de cooperatori, mulți și pușini în același timp. Oricum toată suflarea cit este în comună și la chemarea comitetului comunal U.T.C. și elevii și studenții. Se cer eliberate 200 de hectare pentru grîu și jumătate din această suprafață a și fost eliberată.

La Cornești, meștegurile natale ale poetului Dimitrie Anghel reeditat cu simbolul noi ceea ce o dată a putut să inspire pe un poet al florilor, a pune floarea-soarelui pe o suprafață de 150 hectare, dînd dreptul să răsăre grîul, în timp ce la fermele I.A.S. Miroslava, de la lezemele și Tibănești orzul a luat deja pămîntul în stăpînire pe o suprafață de 200 de hectare.

Rămînem siguri din întîlnirea străbătută, prinși încă suflați de supraamănesc pe care oamii îl fac și în această campanie dînt-o firească obișnuiță și convingere. Rămînem însă într-un anume fel și noi cu o convingere și anume că am aflat o nouă lege de măsură a timpului: din clipa cînd apune floarea-soarelui răsare grîul.

ION CHIRIAC

Recolta de furaje din acest an a oșenilor este bogată. Foto: EM. TÂNJALĂ

ÎNSILOZAREA PORUMBULUI

În județul Vrancea, aceste zile sînt folosite din plin la insilozarea porumbului. Rezultatele obținute pînă acum impun însă, de la bun început, precizarea că nu peste tot posibilitățile sînt puse în valoare. De menționat este faptul că în vreme ce lucrătorii fermelor din asociatiile intercooperatiste Mîlcov, Unirea, de lucrătorii din cooperativele agricole din Ciordăști, Tătăreni, Vințiori și din I.A.S. Pușești depun eforturi sustinute pentru stringerea la timp și fără pierderi a întregii producții de porumb siloz, lucrul ce reiese și din rezultatele obținute, 17 130 tone insilozate pînă acum, alte unități agricole cum ar fi C.A.P. Mărășești încă n-au început această lucrare.

Am cîștigat ferma nr. 1 — vaci lapte — a I.A.S. Pușești. Constantin Drăgoi, șeful fermei, ne prezintă cîteva informații în le-

gătură cu modul cum s-a organizat munca atît în cîmp cit și la depozitele de furaje.

În primul rînd creau să vă arăt că forțele mecanice de care dispunem (patru combine de recoltat porumb siloz și o combină de recoltat furaje), au acționat grupat, încît la ora actuală s-a recoltat porumbul siloz de pe întreaga suprafață acută, adică 100 de hectare. Producția planificată a se obține era de 3 800 de tone. Noi am obținut ca 1 900 tone mai mult, deci 5 400 tone. Acest spor de producție se datorește în cea mai mare parte mecanizatorilor Vasile Ciolan, Ion Davie, Vasile Popa, Valentin Stănuanu, Mircea Milea și Constantin Bîlbîțe, care au lucrat pe această țară de la însămînțare pînă la recoltare, transport și depozitare. Vreau să mai arăt că pentru cele 1 560 taurine am mai strîns 1 200 tone finuri din 926

tone cit aveam planificat, iar în aceste zile, am început recoltarea rădăcinoșelor (sticla furajată și guli furajere), care în amestec cu cocceni de porumb vor spori cantitatea de hrană a animalelor pentru perioada de iarnă.

Această fermă frunțată de patru ani în producțiile de lapte obținute (3 380 litri pe cap de vacă furajată pînă acum) este frunțată și în asigurarea bazei furajere pe tot timpul anului.

Nu știm cum se face că vecinii lor de la C.A.P. Mărășești nici pînă acum n-au început insilozarea celor 70 hectare arate. Poate mecanizatorii de la S.M.A. Mărășești care deservesc această cooperativă vor trece la vecinii lor de la I.A.S. Pușești, să-și înceapă cum se recoltează la timp porumbul siloz?

OVIDIU MARIAN

Orizont cultural

ATTITUDINI

Talentul nu este efectul unei formule prestabilite

Începând din luna aprilie a acestui an, Cenaclul tineretului din cadrul Uniunii Artiștilor Plastici a dobândit o nouă structură organizatorică menită de a ilustra mai adecvat preocupările și cerințele formării tinerilor plasticieni. Expozițiile de debut au fost organizate până acum conform unui criteriu tematic propus: **clasicul ca atitudine, expresionismul și fantastul, ca atitudine.** Ultima din acest ciclu de atitudini, „conceptualismul”, a fost înlocuită în ultimul moment cu **design-artă decorativă.** Intențiile au fost cit se poate de laudabile însă, odată cu punerea lor în practică s-au făcut vizibile o serie de neajunsuri. Astfel, expozițiile au fost înegale valoric și nu întotdeauna la fel de convingătoare dacă le apreciem — și am fost invitați să le apreciem astfel din perspectiva programului propus. Cea mai încheagată expoziție organizată în cadrul „Atelierului 35”, cum a fost denumit cenaclul, a fost cea inaugurată, **Ipoteze figurative.** Telerul ne-au apărut limpezii, cu una sau două excepții. Tema a fost enunțată prin expunerea unor lucrări de prestigiu și reprezentative artiștilor români, capabili într-adevăr să ilustreze atitudinea respectivă. Și în continuare s-a procedat la fel, moștrii unui gen sau atitudine prefațând lucrările tinerilor. Într-un caz și în faptul că unii tineri au figurat la propoziția „atitudinile” propuse pe parcurs s-a putut observa natura cam impresionistă a criteriilor. În ciuda bunelor intenții, formula s-a dovedit intructivă rigidă determinând nu o dată forțarea unor tineri, începători, să semene cu genul sau atitudinea sub semnul căreia era pusă întreaga expoziție. S-a văzut astfel că, în cazul unor foarte tineri creativi, ușurina de a „semăna” cu un maestru sau gen este tot atât de mare ca și dificultatea de a-și stabili propria identitate. Într-un cuvânt, s-a aplicat unei creații în curs de constituire, caracterizată în primul rând de tonanță, de căutoarea timbrului propriu, o manieră organizatorică de expunere potrivită unei creații încheiate, bine definite și asupra căreia timpul și-a spus cuvântul. Neconcordanța dintre specificul vârstei creatoare și formula aleasă de cenaclul, interesant și poate chiar utilă ca experiență, s-a vădit de-a lungul expozițiilor din ce în ce mai clar. Bineînțeles, rostul unor asemenea expoziții nu era de a aplica etichete ci de a suscita, prin elevații și importanța tezei, eventualul preocupării (pe care însă, dacă ne referim la ceea ce s-a publicat în presă, nu și la o câștigătoare) de a verifica trănicia unor argumente, de a încerca identificarea unor direcții în evoluția creației noastre plastice la nivelul tinerilor ei reprezentanți. Experiența n-a putut să dea decât rezultate parțiale, tocmai pentru că s-a bătut pe artiști ațiași în plin proces de formare și care, mai înainte de o-și putea face publice opțiunile estetice, atitudinea artistică, punctul de vedere teoretic despre propria

lor artă, aveau să-și răspundă, eventual ajutați de critică, de maestri și de profesori, de public, la întrebări privind capacitatea lor artistică, direcția propriului talent, înainte de a ști ce vrei să faci trebuie să stabilești ce poți face mai bine. Aminata expoziție intitulată „conceptualismul ca atitudine” credem că explică bine acest lucru și, în viitor, dacă ea va fi totuși organizată, va ridica desigur foarte mari dificultăți. Mai înainte de a ilustra „conceptualismul” trebuie să știți, să ați, să și se spună cit și cum ești într-adevăr creator! În expozițiile de până acum ale cenaclului s-au observat de altfel două tendințe: pe de o parte, o serie de tineri au venit cu ceea ce au socotit ei, pe bună dreptate, că este mai realizat și mai expresiv pentru ei înșiși în activitatea lor. Însă, în acest fel, au subminat involuntar programul expoziției. Pe de altă parte, cei care au încercat să se conformeze au prezentat multe schite, încercări necharacteristice și neconcludente. Rezultă clar că sistemul de lucru al cenaclului nu a înlesnit avansul și dezvoltarea preocupărilor și înclinărilor tinerilor plasticieni ci acceptarea pasivă a punctelor de vedere ale organizatorilor. Nu mai bine stau lucrurile în privința uneia dintre importante misiuni ale unui cenaclu: descoperirea numelor noi. Într-o însemnată măsură, tocmai pentru a se putea justifica formula aleasă, s-a apelat la nume deja afirmate, în expoziții personale și colective, în țară sau în străinătate: Horia Bernea, Barbu Nițescu, Marin Gherasim, Dumitor Moraru, Nicolae Krasovschi, Mihai Cismaru, Sorin Dumitrescu, Napoleon Tiron, Mihai Buculei, Aurelian Bolea ș.a. Realele descoperiri sînt rare și la acest capitol am putea cita pe: Ion Grigorescu, Matei și Florina Zărescu, Aurel Bulacu, George Codreanu, Viorela Colpaici. Credem că spre acest domeniu, al prospecției și selecției valorilor trebuie să se îndrepte mai mult eforturile viitoare ale cenaclului. Programul ambițios de până acum cu fost util cel puțin în măsura în care au permis organizatorilor să tragă anumite concluzii. De altfel, trebuie să subliniem că înșiși organizatorii în primul rând au învățat din experiența cenaclului de până acum. Pictorul Ion Nicodim, conducătorul „Atelierului 35”, ne-a spus că „se impune în lumina experiențelor de până acum o reformulare a programului de activități. Vrem să punem mai mult accentul pe descoperirea unor talente, să apelăm în mai mică măsură la tineri consacrați și să antrenăm tineri critici în selectarea și impunerea celor ce vin. Titlul viitoarelor cicluri ar putea foarte bine suna și astfel: „Patru critici prezintă patru pictori”. Criteriul de selecție va fi exclusiv cel al valorii, iar cel de expunere, colectiv, deoarece rămin încă la părerea că la această vîrstă și stadiu sînt mai propice, cel puțin un timp, antologiile și nu volumele (adică expoziții personale).”

Ni se pare un punct de vedere mai realist și o poziție mai eficace pentru viitoare rezultate ale cenaclului. Ceea ce nu înseamnă cîștig de puțin ci nu trebuie să sprească precu-părarea față de calitatea tematică și o inspirație tinerilor creativi. Înseamnă doar că potrivit caracteristicilor muncii unor tineri în formare, în curs chiar de autodescoperire, mobilitatea organizatorică poate avea un puternic caracter educativ. Nu formula crează noi talente ci acestea impun formulele cele mai adecvate de exprimare.

Prin toate acestea, desigur, noi nu subestimăm eforturile și rezultatele anterioare. Dimpovărit, înțelegem și subliniem că unele expoziții comparate cu altele mai vechi, au avut o bună înțelegere profesională. Progrese apreciabile s-au făcut și în privința tehnicii organizării unei expoziții, a panoftei. Din aprilie până astăzi cenaclul și-a făcut simțită prezența după ce multă vreme a lincezit, lăsînd astfel tinerilor să caute alte căi de afirmare, uneori nu cele mai potrivite și eficace. Seriozitatea în jurul cenaclului reprezintă oricum, un câștig serios, de la nivelul căruia se poate, azi, discuta despre experiențele viitoare.

C. R. CONSTANTINESCU

LITERATURA

Ștefana Velisar—Teodoreanu

URSITUL

Moldovenii au cultul amintirii. Ne pare rău că trebuie să-i supărăm pe cei care nu acceptă atîrîri diferențieri: moldovenii, muntean, transilvănean etc. dar adevărul este mai presus de noi. Moldovenii au cultul amintirii, dar lor de evocatori ai timpurilor apuse este ieșit din comun. Eminescu și Sadoveanu sînt moldoveni și dacă vom cerea paginile de memorialistică ale literaturii române vom descoperi între cele mai însemnate nume legate de viață și atmosferă culturală a lașilor care au fost. Faptul poate să pară neimportant, dar nu este. Memorialistica nu-i doar o pasiune de bătrînețe care se cere satisfăcută între altele: e o datorie morală. Martorii unor împrejurări importante, contemporani și apropiați organizației de seamă trebuie să se mărturisească viitorului. Desigur că și personalitățile și evenimentele sînt oameni pe măsura lor. Nu orice mărturie se justifică prin obiectul ei. Societățile culturale și literare moldovenesti au avut însă samsa unor martori superiori. „Amintirile, evocările conștientează legătura cu trecutul, asigură continuitatea generațiilor, sînt veritabilul fapt de cultură. Ne putem închipui istoria literaturii române fără Amintirile de la Junimea? Fără G. Panu și Iacob Negruzzi, Junimea ar fi fost pentru noi fără chip și fără relief. Fără amintirile lui Ionel Teodoreanu și Mihail Sevastos despre Viața românească, cercul de colaboratori al patrilui reviste n-a-ți prezentat pentru noi nici o însemnată. Dar prin acești memorialiști legătura cu trecutul, cu „tradiția”, cum se spune, nu se pierde. Societăți literare au fost și în București, asociații de fini oameni de artă și în alte părți ale țării. Nici un document evocator n-a instituit cu forța pe care o au memoriile moldovenesti o imagine atât de majestuoasă și persistență ca cele pe

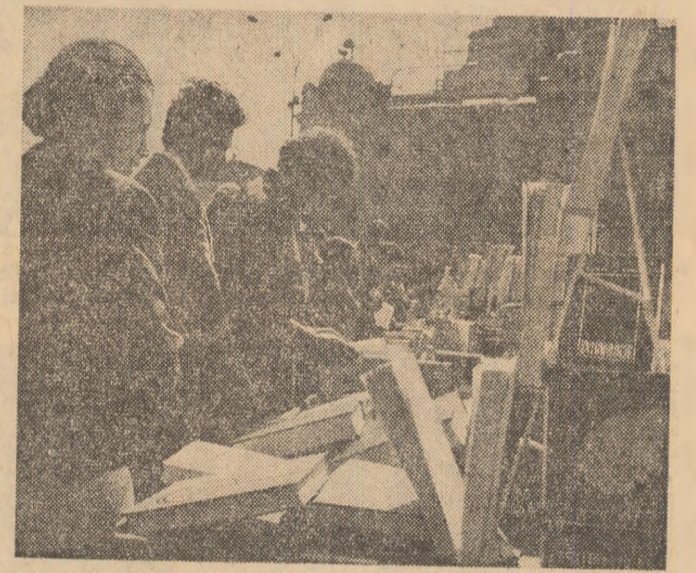
și capacitatea de a memora gesturi și replici neobșnuite. Și încă ceva: scriitorii știu să aleagă, în momentele povestite sînt întotdeauna pline de semnificație. Chiar atunci cînd ni se relatează situații asupra cărora a stăruit deja Ionel Teodoreanu, cum e călătoria la Stambul, unghiul de vedere și sensibilitatea reținute semnificative și uanțe. O supraabundanță și simpatice întințite prezidează paginile cărții. Rîndurile închinăte lui Mateiu Caragiale sînt de neprețuit atît prin nouitatea informației cit și prin viziunea care le generează: nu un om „confectionat” ne prezintă din filele cărții ci o ființă fără afectare și fără pupon. Puritatea și nobletea imaginii celor dispăruți depinde de intui-

O SPECIE IGNORATĂ

O carte foarte căutată dar ignorată de critică este romanul polișt. Credem că în bună măsură pe ne-drept. Plăcerea de a citi romane poliște nu este numai a cititorului avid de narațiuni captivante ci și a unor persoane care nu mai sînt de mult prizonierii narațiunii cînd citesc o carte. Scrierile sînt instruite au măriturii că nu ignoră această specie românească. Dată fiind răspîndirea genului și audiența lui, țară din comun al ignoranței sistematice nu e cea mai bună soluție. O justificare pentru critici-ului român este precizarea a acestor romane. Specia cere o precizare tehnică deosebită, o îndemnare profesională pe care puțin dintre actualii scriitori de romane poliște o au la noi. Într-un fel neapătarea pentru roman ar fi o răstîrnere a refuzului scriitorului român față de scrierea „construită” și față de construcție în genere. O proză dominată de povestiri, în care romanul, în accepțiunea lui tradițională, este o floare rară nu poate face casă bună cu narațiunea de tip polișt. Mihail Rălea observa adăptă din acest punct de vedere adesea literatură română dovedind că nu poate depăși etapa jocului de tablă pentru a intra într-una mai complexă, aceea a jocului de șah. Mod figurat de a spune că proza românească evită anume complicații și că lacuna ei principială este absența construcției profunde. Dintre romane cel mai apropiat jocului de șah rămîne romanul polișt. Formula lui, în ciuda întrebărilor de neînchipuit, este acceptată și de mari prozatori. O găsim atît la Balzac cît și la Dostoievski, atît la Faulkner cît și la Sadoveanu. Din păcate prozatorii români de seamă înzestrare s-a adresat formulii și rezultatul este notabil. Abundanța prezentă, a par multe asemenea romane azi, nu e însoțită și de creșterea calitativă pe măsura cantității. Un progres există totuși. Să ne oprim asupra unuia dintre ele. Am ales Cocosatul are alibi de Rodica Ojor-Brașoveanu pentru că autoarea se află la al patrulea roman și pentru că a reușit să atragă atenția cititorului a-supra sa. Romanul este fără discuție imperfect, dar cîteva calități se cer menționate. Mai înfrî este vorba de plauzibilitatea nedidului, a personajelor și într-o

M. UNGHEANU

*) Rodica Ojor-Brașoveanu — Cocosatul are alibi.

În fața Casei Centrale a Armatei Centrul de bibliotecă București a deschis cu prilejul noului an universitar o expoziție-stand cuprinzînd, în afara unor lucrări beletristice, manuale și cursuri pentru studenți. Foto: EM. TANJALA

Pe cînd dicționarul și enciclopedia pentru tineret?

Dificultatea ne învață cit de necesare sînt dicționarele. Dicționarele bilingve, dicționarele mai mult sau mai puțin enciclopedice, dicționarele explicative, dicționarele de sinonime, cele etimologice ori cele pe specialități. Importanța lor poate fi arătată și de zelul cu care diverse societăți academice naționale au prevăzut la vremea lor ca prim punct în program al călătoriei de dicționare. Rosturile dicționarului sînt multiple dar cel mai cunoscut este acela de instrument indispensabil de lucru. Într-o realitate este mai însemnată alingvisticilor români se află atît un dicționar al limbii române în patru volume cît și un altul al limbii române moderne într-un volum. Despre folosul lor ne vorbeste faptul că ele au devenit o raritate. Dicționarul este o carte foarte căutată la noi pentru că informează rapid, scurtează timpul, simplifică problemele. Este de altfel ceea ce explică întrebarea lui prețioșii. Dar numărul dicționarilor pe care editurile le oferă publicului este extrem de mic. Nu se poate spune că cererea vreoctută a fost satisfăcută puhotul. Am amintit epulzarea celor două amintite dicționare ale limbii române dintre care numai cel de al doilea se adresa de fapt marului public. Succesul lui s-a explicat și datorită absenței îndelungate a unui dicționar de neologisme în locul cărui Dicționarul limbii române moderne devenea un incomplet suplinitor de ocazie. O mult mai mare grijă se arată în tipărirea dicționarilor bilingve alii de cerute de școlari și de studenți. Și dacă aici lucrurile s-au mai îndreptat în bună măsură față de o perioadă mai veche, situația

nu este în afara oricărei critici. Un interes recent și demn de subliniat l-au arătat în ultima vreme editurile și față de dicționarele diverselor specialități de o extremă utilitate în profesii respective. Inițiativa se află însă la început de drum. Ceea ce ne interesează în mod deosebit este ce oferim tinerilor generații în materia dicționarilor explicative și informative. Și vom vedea că prea puțin. Editura Enciclopedică, desemnată de profilul ei să aibă în vedere toate categoriile de soliciții și de căpuri, nu s-a învrednicit să dăruiește tinerilor aproape nimic din ceea ce ar fi necesar în materie de lexicografie complexă. Micu dicționar enciclopedic, destinat între altele să ștergă amintirea dicționarului anterior în patru volume, este încă prea puțin față de interesul real al cititorilor. Raza curiozității tineretului este întrem de întinsă: de la muzica ușoară și fotbal pînă la cele mai complicate probleme de tehnică și cele mai pasionate probleme umanistice. Pentru satisfacerea curiozității lor un singur dicționar enciclopedic este foarte puțin. Un cuvînt greu de spus ar fi fost cazul să-l aibă în această direcție atît Editura Didactică cît și cea Științifică.

PRO SI CONTRA

au arătat că pentru a fi cu adevărat un dicționar care se adresează tinerilor și cu precădere celor din școli și universități editura ar fi trebuit să-i impună o tratare mai obiectivă. Enumerăm apoi dicționarul bunei cuvîntate a căruia întocmire îi face îndobîznică utilitatea. Dar aici e cazul editurii s-a oprit. Ori, seria aceasta atît de promițătoare prin aspect și intenții ar fi trebuit să continue. Tineretului are nevoie de dicționare cit mai multe și cit mai diverse. Imperios necesar este atît pentru tineri cît și pentru publicul cel mai larg un dicționar de neologisme. La fel de necesar unul de mitologie greco-latină. În aceeași serie de idei un dicționar al marilor legende și mituri ale popoarelor care ar fi de un inestimabil ajutor pentru elevi și tineret studios. Seria n-ar trebui să evite un

Erata și „scăpările“

Imi spunea un prieten că un poem de Eminescu este un poem de Eminescu pe orice hirtie l-ai pîrși. Și o orgă este o orgă, oriunde ar rîsuna. Dar într-un fel o ascuți într-o catedrală și în altfel, dacă s-ar afla instalată, să zicem, într-o hală de zarzavaturi. Același prieten recunoștea însă că și el și refuză unei achiziționare unei cărți cu o înfășurare neatractivă, în favoarea unei ediții viitoare mai ferice. Sint pretenții de calitate firești ale fiecăruu om care nu-și propune să cumpere de zece ori bat ceva: hirtia nu mai e aceeași, pare mai grosă, mai puțin fină, lipsește supra-coperta de caloid, iar exemplarul pe care l-am cumpărat are portretul scriitorului lipit cu capul în jos. Din ce în ce mai frecvent, cărțile pe care le cumpăr cînt și cu ajun în stand cu supărătoare rabaturi la calitate: pagini albe, pagini inversate, rînduri incurcate, corectură de mîntulă și alte defecte pe care un editor care-și respectă firma nu le-ar lăsa să ajungă la client. De ce la altele premii care disting cele mai frumoase apariții ce onorează piața românească de carte, nu ar exista nicuic unul, să-i zic un „anti-premiu” pentru cartea-rebut? La un asemenea „premiu” cred că ar concura cu multe șanse și un volum apărut la Editura „Unicors”. Juan Chabás „Istoria literaturii spaniole” (Traducere, studiu introductiv, note și „o privire asupra literaturii spaniole actuale” de Doina Maria Păcurariu). Cartea, deosebit de utilă și deci binecîntată, abundă de greșeli de tot felul „scăpate” la corectură. Citim la pagina 233: „Un picard din limba obișnuită, dar cu o înghețată pală de amărăciune...”. Aflăm din Erată că în loc de „inghețată” trebuie să citim „fată”. Despre poetul Pedro Salinas aflăm la pagina 452 că e autorul unui volum intitulat „Amor en Vil” („Dragoste fără...”). Aici urmează cuvîntul „femei” pe care Erata ne învîță politico să-l citim „temei”. Și alte asemenea învenții etimice nădărnice sau hazul: „O implantare a eului său în trupul în care trăiește”, de fapt „în timpul în care...”, pag. 577, sau: „Carte despre creșterea asinilor de vîntoare” (sic!), în loc de „cîinilor de vîntoare” (pag. 599). Destul de multe greșeli modifică sensul frazei. Iată două exemple: „Neoplatonismul are un puternic conținut mistic, postulînd dualitatea dintre spirit și materie...” (în loc de „dualitatea” se citește „unitatea”, pag. 542), iar la pagina 278: „Tradiția raționalistă de la începutul secolului al XVI-lea, reprezentată de Valdes, Vives și de strălucitul grup de naționaliști (se citește „raționaliști”) erasmisti...”. Sînt și alte „perle”, în special secole incurcate: al XIV-lea în loc de al XV-lea etc., „primite” în loc de „primitive”, „liberați” în loc de „liberate”, „cersurii de zece silaba” în loc de „strofe de zece cersuri”, „scriitorii incluși”, în loc de „scriitorii care nu sînt incluși” etc. În total două pagini pline ochi de erată, aproape o sută de corecturi. Te întrebă ce să faci cînd deschizi această Istorie interesantă și instructivă: să te cuțunzi în lectură sau să alergi de la text la erată și retur? „Erata, scapă-mă!”, exclama Caragiale. Din păcate erata nu ne scapă pe noi, cititorii, de dificultăți, ci pe editură de obligația de a spori exigențele la calitate.

VICTOR FRUNZA

Cinema

SAPTE ZILE: Patria (orele 10; 12.30; 16; 18.30; 21). ALBĂ CA ZĂPADĂ SI CEI SAPTE PITICI: Victoria (orele 8; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.45). SINGUR: Capitanul (orele 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45). LUPTA DUPĂ VICTORIE: Centra (orele 9.30; 12.45; 16; 19.30). MICUL SI MĂRELE KLAUS: Lumina (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.45).

CU CARTELE PE FAȚA: Sala Palatului (orele 17.15; 20.15; 23.30). București (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21). Grădina București (ora 19.15).

DEPARTE DE TIPERARY: Drumul Sării (orele 15.30; 18; 20.15). Voiegra (orele 9.30; 11.30; 13.30; 15; 18; 20).

LEGENDA NEGRULUI CHARLEY: Luceafărul (orele 9; 11.15;

pentru timpul liber

radio

PROGRAMUL III

9.00 — Sînt și 9.05 — Inconștină — program de varietăți muzicale; 9.55 — Melodia zilei: „Mîndru sînt de tine, țara mea” de Noru Demetriu; 10.00 — Divertis-cînd; 11.00 — Sînt și tehnică; 11.10 — Profil pe portativ. Nicu Stănescu; 11.30 — Pentru prietenii magneofonului — din operele lui Lopez; 12.00 — Transmisiuni directe din țară; 12.10 — Invitație în fonotecă; 12.55 — Melodia zilei; 13.00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.00 — Știrile după-amiezii; 17.05 — Alo, Radio — muzică ușoară la cererea ascultătorilor; 18.00 — Sapte zile, sapte arte. Cinema; 18.10 — Trio cu pian în Mi major op. 90 de Anton Dvorak; 18.55 — Melodia zilei; 19.00 — În direct de la Muzic-club din București; 19.30 — Buletin de știri; 19.35 — Casa de discuri MCA-Records; 20.00 — Teatrul radiofonic: Războiul vacii de Roger Alexander; 21.00 — Radio-super-top — muzică ușoară

radio

PROGRAMUL II

9.00 Curs de limba engleză. Recapitulare (12). 9.30 Curs de limba germană. Recapitulare (13). 10.00 Telex. 10.05 Avanzpremiă; 12.10 Cîrți și idei. 10.30 Telemecanica. Cîntul „Regizorul contemporan” — Fred Zimmern „Hrăbărit”. Cu Marlon Brando, Evelyne Sions, Tereza Wright. 12.00 Telematru. 16.00—17.00 Telescaia. 17.30 Emisune în limba maghiară. 18.30 Telex. 18.35 Din țările socialiste. 18.45 Intrebări și răspunsuri. 19.15 Publicitate. 19.20 1001 de seri: Moby Dick (IV). 19.30 Telematru.

20.00 Cîntecul săptămîni: „Toate drumurile țării”. 20.05 Seară pentru tineret: „Primul loc de pe pamînt”. Program muzical-poetic: „Elevi și numai dor”. Muzică recoltă: Telex 73. Emisiune-concurs de muzică ușoară. Transmisiune directă de la Baia Mare. Colegi de generație — Violeta Năria, singur din Baia Mare; „Vaiul Mării”. Moment poetic; „Voiniculu” la primul pas; 3 zile la Chibroi; Recital în premieră. 22.15 „24 de ore”.

PROGRAMUL I

17.30 Telex. 17.35 Telemecanica pentru tineret: „Lovitura puternică” — producție a studiourilor cinematografice poloneze; 18.55 „Din lumea mea” — număr dor; Muzică populară. 19.20 1001 de seri: Moby Dick (IV). 19.30 Telematru. 20.00 Muzică nume ale muzicii universale: Anton Dvorak. În pauză: Bucureștii necunoscut — Cartieru Regiei. 22.05 Ipoteză și fantezie în paleontologie. Invitații emisiunii: Ion Hobana. Victor Kernbach și Ion Minzatu. Prezentă Andrei Bacalu.

Ritm alert la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa

Lucrările Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa cunosc, începând de miercuri, un ritm mai alert de activitate în marea majoritate a subcomisiilor, ca urmare a elaborării unui aranjament privind programul și modul de abordare a diverselor probleme ce figurează pe ordinea de zi a reuniunii, conform mandatului formulat în recomandările finale de la Helsinki. Se are în vedere ca problemele să fie abordate punct cu punct, ținându-se seama de prevederile din mandat, precum și de documentele de lucru existente sau care vor fi depuse, în continuare, de diverse delegații.

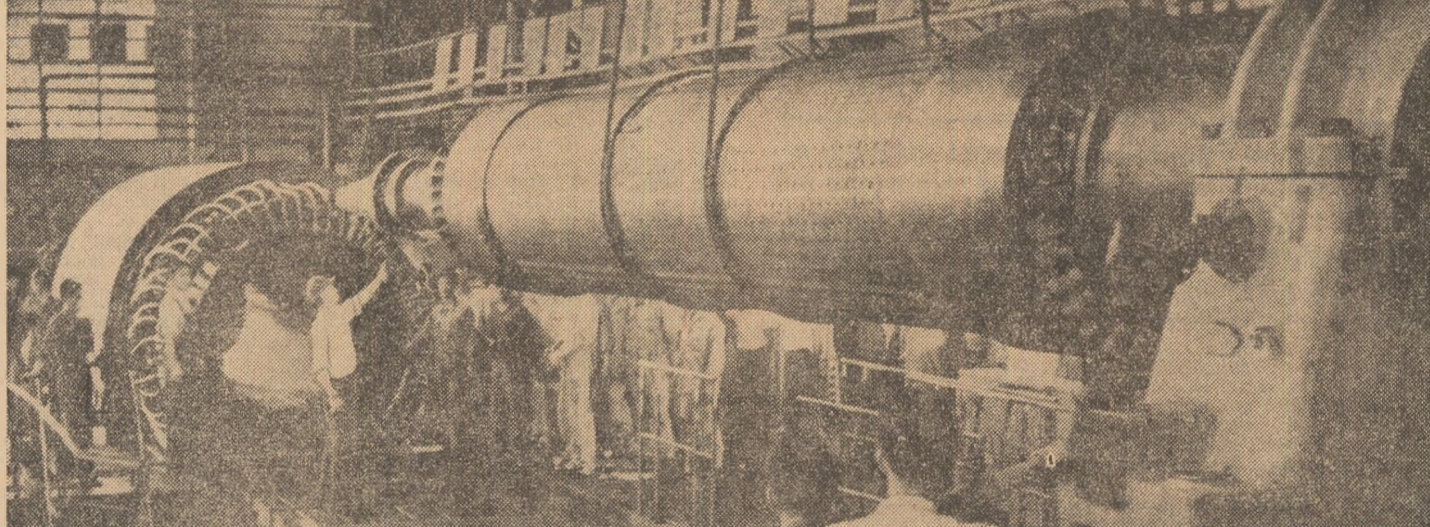
Continuă să rețină atenția observatorilor de aici activitatea intensă desfășurată în subcomisia pentru aspectele militare ale securității. După primele patru ședințe dedicate măsurilor de creștere a încrederii, participanții au trecut la examinarea principilor și aspectelor de bază care trebuie avute în vedere pentru elaborarea documentului final ce urmează a fi supus spre aprobare în fața a treia a conferinței. În acest spirit, România a prezentat un document de lucru care pornește de la legătura indisolubilă dintre aspectele politice și cele militare ale securității. Legat de aceasta, documentul românesc evidențiază interesul vital al tuturor popoarelor de pe continent european să se evite procesul de dezangajare militară și dezarmare în Europa.

Potrivit propunerilor românești, Conferința care se ocupă de problematica securității și cooperării în Europa trebuie să fie recunoscută drept forumul plenar european chemat să discute, în atenția participanților, problemele generale-europene ale dezangajării militare, dezarmării, în toate aspectele lor.

Subliniind aceste prevederi, reprezentantul României, Romulus Neagu, a arătat că problema militară constituie un aspect fundamental al securității, deoarece nu se poate concepe o destindere reală, o adevărată securitate pe continent fără soluționarea problemelor de bază ale dezangajării militare și dezarmării. Propunerea prezentată astăzi, a spus el, are menirea să jaloneze principalele direcții ale prevederilor concrete care urmează să fie incluse în documentul ce va fi elaborat în acest organ de lucru privind aspectele militare ale securității.

În cursul după-amiezii de miercuri a avut loc o nouă ședință a organului special de lucru care se ocupă de măsurile menite să asigure aplicarea în practică a principiilor relațiilor dintre state. A fost continuată examinarea celor trei proiecte aflate în atenția participanților, prezentate de România, U.R.S.S. și Elveția. În subcomisia care examinează problema principiilor ce trebuie să guverneze relațiile dintre state, au început dezbaterile generale.

de peste hotare

R. P. CHINEZA. - Într-o secție a Fabricii de echipament electric din Șanhai.

Lucrările Adunării Generale a O.N.U.

Adunarea Generală a O.N.U. a audiat declarațiile politice ale reprezentanților Mauritanei, Canadei, Greciei, Guanei, Japoniei, Etiopiei, Libanului și Iranului. Vorbitorii au abordat, ca și predecesorii lor la cuvânt, aspecte ale situației internaționale actuale, subliniind tendința pozitivă de destindere și cooperare manifestată în relațiile dintre state, chestiuni legate de viitorul O.N.U., precum și problemele de dezvoltare, dezarmării, decolonizării, dreptul mării etc.

În intervenția sa, ministrul de externe canadian, Mitchell Sharp, a apreciat că admiterea

celor trei noi membri în O.N.U. — R.D.G., R.F.G. și Bahamas — va avea o influență directă asupra realizării celor mai înalte obiective ale organizației. El a evidențiat, apoi, influența semnificativă în direcția asigurării unei mai mari stabilități în Europa și în lume pe care o are Conferința generală europeană pentru securitate și cooperare, la care participă și țara sa.

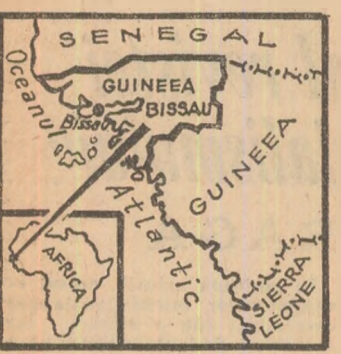
Referindu-se cu precădere la politica guvernului grec în ultimii cinci ani în relațiile cu statele învecinate, ministrul supleant al afacerilor externe al Greciei, Anninos Kavalieratos, a afirmat că, în ciuda deosebitelor dintre sistemele politice și sociale ale țărilor respective, Grecia a reușit, desigur în colaborare cu alte state, să inaugureze o nouă perioadă de cooperare în toate domeniile, în beneficiul tuturor. „Ceea ce dorim, Kavalieratos, este nu numai să dezvoltăm aceste relații bilaterale, dar să le și transpunem pe un plan multilateral”.

„Dacă mi-am îngăduit să mă refer pe scurt la aceste evoluții din sud-estul european, este pentru că sîntem conștienți că această dezvoltare este în armonie cu telurile urmărite de Organizația Națiunilor Unite și contribuie în mod cert, la atingerea lor. În acest context, este dorit să reamintesc că România a fost cea care, cu sprijinul viguros al altor state, între care și Grecia, a ridicat anul trecut, în fața Adunării Generale, problema necesității născerii unei Națiuni Unite în domeniile salvagărdării păcii mondiale, al dezvoltării cooperării între toate statele și al întăririi normelor dreptului internațional” — a declarat ministrul supleant de externe al Greciei.

Ministrul de externe al Japoniei, Masayoshi Ohira, a apreciat, că este timpul ca O.N.U. să ia în considerare un nou model de cooperare. Lumea, a declarat ministrul nipon, într-o oră de noi posibilități, în care cooperarea amplă în domeniile economiei, culturii, comunicațiilor, tehnologiei poate contribui mai eficient la menținerea unei păci stabile pe glob.

Un nou stat independent

Republica Guinea-Bissau

În semn de doliu și de protest față de asasinarea lui Jose Ignacio Rucci, apreciată ca „cea mai sinistrală agresiune împotriva unității naționale și a programului de reconciliere națională”, Confederația Generală a Muncii — cea mai mare organizație sindicală din țară —, care numără în rândurile sale peste 3 milioane de membri, a declarat o grevă generală de 24 de ore. Ministrul educației a hotărât, de asemenea, ca, în perioada grevei generale, cursurile școlare și universitare să fie întrerupte.

După anunțarea asasinării secretarului general al C.G.T., președintele ales al Argentinei, Juan Peron, i-a convocat, la Palatul guvernamental, pe principalii săi colaboratori pentru a examina consecințele acestui act asupra situației interne. Un comunicat dat publicității la sfârșitul reu-

Tensiune în Argentina

- Asasinarea liderului sindical J. I. Rucci
- Grevă generală de 24 de ore

Jose Ignacio Rucci, secretarul general al Confederației Generale a Muncii din Argentina (C.G.T.), a fost asasinat cu focuri de armă pe o stradă din Buenos Aires — informează agențiile Inter Press Service și Prensa Latina. După cum a declarat generalul Miguel Inguez, șeful poliției argentine, organizația extremistă ilegală auto-intitulată „Armata revoluționară a poporului” — (E.R.P.) — și-a asumat responsabilitatea acestui atentat.

În semn de doliu și de protest față de asasinarea lui Jose Ignacio Rucci, apreciată ca „cea mai sinistrală agresiune împotriva unității naționale și a programului de reconciliere națională”, Confederația Generală a Muncii — cea mai mare organizație sindicală din țară —, care numără în rândurile sale peste 3 milioane de membri, a declarat o grevă generală de 24 de ore. Ministrul educației a hotărât, de asemenea, ca, în perioada grevei generale, cursurile școlare și universitare să fie întrerupte.

După anunțarea asasinării secretarului general al C.G.T., președintele ales al Argentinei, Juan Peron, i-a convocat, la Palatul guvernamental, pe principalii săi colaboratori pentru a examina consecințele acestui act asupra situației interne. Un comunicat dat publicității la sfârșitul reu-

niunii cheamă poporul argentinian la calm, cerându-i să colaboreze cu guvernul și forțele de ordine pentru a pune capăt activităților ilegale ale E.R.P. La rândul său, Consiliul Superior al Mișcării justițaliste a condamnat energetic acest act de violență. Președintele interimar al Argentinei, Rau Lastiri, a declarat în cadrul unei alocuțiuni televizate că asasinul lui Jose Ignacio Rucci vor fi pedepsiți cu toată fermitatea de către guvern în limitele normelor constituționale. În acest scop, au fost mobilizați 15 mil de agenți federali, sprijiniți de elicoptere și care blindate ale armatei.

SĂPTĂMÎNA ROMĂNEASCĂ ÎN ORAȘUL WEIZ DIN AUSTRIA

Orașul industrial Weiz, din Austria, găzduiește, în perioada 25 septembrie — 1 octombrie, „Săptămîna românească la Weiz”. În cadrul acestei manifestări, sînt incluse trei expoziții — de carte, turistică și de artă populară, concert, proiecții de filme românești în cinematografele orașului, organizarea unor matinee speciale pentru elevi. În școlile din Weiz se va desfășura concursul cu premii „Cunoașteți România?”. În cadrul manifestărilor de la Weiz a fost organizată și o săptămîna culinară românească.

La deschiderea „Săptămîinii românești” au luat cuvîntul ambasadorul României, Dumitru Aninoiu și primarul Willibart Krenn, care au subliniat semnificația acestui eveniment, contribuția sa la mai buna cunoaștere reciprocă a valorilor spirituale ale celor două țări și popoare.

Junta chiliană continuă represiunile

- Val de destituiri ● C.U.T. — cea mai mare organizație sindicală — a fost interzisă

Un purtător de cuvînt al Juntei militare din Chile a declarat că toți primarii și membrii consiliilor de conducere din toate cele 25 de provincii chilene, numiți de guvernul popular, au fost destituiți, împreună cu alți 500 de funcționari superiori cu orientare de stînga, urmînd ca o parte dintre ei — aflați sub stare de arest — să fie judecați sub acuzația de a fi săvîrșit „crime împotriva statului”.

În locul acestora vor fi numiți ofițeri aflați în rezervă sau cadre active ale armatei. În baza unui decret semnat de comandantul Juntei, generalul Augusto Pinochet, a fost scoasă, în mod oficial în afara legii Centrala Unică a Oamenilor Muncii din Chile (C.U.T.) — cea mai mare organizație sindicală din țară, care numără în rândurile sale peste un milion de membri.

Numerosi martori oculari, în majoritate străini sau refugiați chilieni, relatează agenția France Presse — vorbesc despre brutalitățile comise de militarii împotriva persoanelor cu vederi de stînga, bărbați sau femei, aflați în închisori, pe stadioanele din Santiago și Valparaiso, devenite lagăre de concentrare, sau pe navele de război.

Surse diplomatice din capitală, informează agenția Reuter, relevă că tratativele dintre autoritățile militare și ambasadele acreditate la Santiago de Chile, care au acordat azil diplomatic numeroșilor refugiați politici, au fost întrerupte, ca urmare a refuzului Juntei de a le acorda acestora permisiile necesare pentru părăsirea teritoriului chilian.

Grupul deputaților socialisti, prezenți la lucrările sesiunii de toamnă a Adunării Consultative a Consiliului Europei de la Strasbourg, a adoptat o rezoluție în legătură cu situația din Chile. Potrivit agenției United Press International, rezoluția cere Adunării să dezaprobe răsturnarea prin forță a guvernului Allende, ales în mod constituțional. De asemenea, se cere ca cele 17 state membre ale Consiliului Europei să refuze orice ajutor economic actual și viitor influență în vederea reinstaurării rapide a unui regim constituțional și democratic în Chile.

Pe de altă parte, membrii grupului socialist, care și-au exprimat îngrijorarea în legătură cu tratamentul inuman aplicat de autoritățile chilene, au cerut organizarea unei dezbateri urgente asupra situației din această țară latino-americană.

● GUVERNUL R.P.D. COREENE a hotărât să suspende relațiile de stat cu Chile, atîta vreme cît în fruntea acestei țări se află Junta militară — se spune într-o declarație a Ministerului Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene.

● GUVERNUL R.D. VIETNAM a hotărât să suspende toate activitățile Ambasadei R.D. Vietnam în Chile și ale întregului său personal care lucrează la Santiago de Chile și să-și retragă toate cadrele diplomatice și întregul personal — se arată într-un comunicat dat publicității de M.A.E. al R.D. Vietnam.

După cum anunță un comunicat al Partidului African al Independenței din Guinea-Bissau și Insulele Capului Verde, difuzat de postul radio Conakry și rețeaua de agenții Reuter, T.A.S.S. și France Presse, la 24 septembrie, a.c., a fost proclamată Republica Guinea-Bissau, stat independent, suveran și democratic.

Din Conakry, agenția T.A.S.S. informează că Republica Guinea a recunoscut noul stat african.

R. F. GERMANIA. - Aspect de la recentul marș al păcii din Dortmund la care au participat peste 1 000 de cetățeni ai orașului. Printre demonstrații s-a aflat și preotul Adrian Hastings care a dezvăluit masacrele comise de coloniști în Mozambic.

Societate mixtă agricolă româno-marocană

La Rabat a fost semnată o convenție între Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor din România și Ministerul Agriculturii și Reformei agrare din Maroc, privind crearea primei societăți mixte româno-marocane, avînd ca obiectiv exploatarea în comun a două mari complexe agro-industriale pentru creșterea și îngrășarea animalelor. Complexele vor fi construite de specialiști români, după proiecte românești, în principalele zone agricole marocane de la Sidi Bennour și Had Soualem. De asemenea, ele vor fi dotate integral cu utilaje de înaltă tehnicitate, fabricate de uzinele românești constructoare de mașini. Ministrul marocan al agriculturii și reformei agrare, Abdessalam Berrada, a declarat: „Această convenție, prima de acest gen în Maroc, se înscrie în cadrul definit de actualul nostru plan cincinal, care vizează, printre altele, realizarea de mari unități agro-industriale în principalele zone de producție agrară ale țării”.

El a apreciat noua fază de cooperare româno-marocană drept o consecință a unor relații dintre cele două țări, relații de pe urma cărora beneficiază, în egală măsură, ambele popoare.

„Skylab-2” a amerizat

Capsula spațială „Apollo”, în care se afla echipajul misiunii „Skylab-2”, a amerizat marți la ora 22.19 GMT în Oceanul Pacific, într-o zonă situată la aproximativ 350 kilometri de San Diego (California). Amerizarea — devenită, ca urmare a experiențelor acumulate cu prilejul misiunii „Apollo” — nu funcționează.

La mai puțin de o oră după amerizare, cei trei astronauți au ieșit dintr-un compartiment drept, călătind — pe puntea portavionului „New Orleans”, îndreptându-se spre infirmierul special amenajat pe bordul navei.

Vel, unde au fost supuși unui prim examen medical. Buletinul publicat la Houston face cunoscută opinia medicilor care se declară foarte satisfăcuți de starea sănătății celor trei astronauți, tensiunea lor arterială și ritmul cardiac fiind normale. Lipsa de stabilitate la deplasarea pe bordul portavionului făcînd parte din procesul de readaptare a organismului la gravitația terestră.

Problema readaptării la gravitația terestră se va pune și pentru cei cîțiva... supravegheați la minimumajerile spațiale a misiunii „Skylab-2”. Un specialist de la centrul din Houston a arătat că pănă-jenui va fi instaurat într-o încăpere specială, iar pinza (cu care s-a ținut de el în timpul zborului). În cursul misiunii lor, Bean, Garriott și Lousma au efectuat 859 de rotații în jurul Pământului, parcurgînd în spațiu peste 39 de milioane de kilometri. De altfel, cei trei astronauți au mai înregistrat nou „re-corduri” spațiale, printre care pot fi menționate cea mai îndelungată activitate extravehiculară, desfășurată de Garriott și Lousma — 6 ore și 31 de minute, cele mai multe fotografii ale soarelui — peste 77 de mii de cîșee, cele mai multe date despre resursele terestre — peste 16 mii de imagini fotografice.

Anul de învățămînt debutează sub auspicii nu tocmai favorabile în unele țări occidentale. În ANGLIA, de exemplu, datorită insuficienței acute de cadre didactice unele școli sînt nevoite să comenceze clase, să reducă cîteodată din disciplinele de studiu, să concentreze programa școlară. În acest sens, Oficiul londonez pentru educație a recomandat directorilor de școli să adopte măsuri adecvate pentru a face față situației. În luna mai a acestui an, Ministerul Învățămîntului dăduse asigurări că se vor lua măsuri pentru îndreptarea situației și planificarea pentru 1981 cooptarea în învățămînt a 510 000 profesori și, ca urmare, reducerea numărului de elevi din „clasele-siguranță”. Asociația generală a directorilor de școli, la conferința sa anuală, a deplins situația existentă, condițiile de studiu rezervate elevilor, care prin natura lor împiedică asupra nivelului și calității educației. S-a evidențiat cu acest prilej că o problemă urgentă este necesitatea pregătirii cadrelor de specialitate, a profesorilor de matematică, de exemplu, de care este acută nevoie. În prezent, lipsesc peste 25 000 profesori și se exprimă dubii serioase că în următorii 8 ani numărul acestora va egale cu 40 la sută pentru a atînge cifra prevăzută de 510 000. Atît timp cît salariile profesorilor rîmîn la plafonul actual nu se întrezăresc șanse pentru recrutarea de noi cadre și repartizarea lor la diferite școli. Statisticele mai indică un alt aspect care îngrijorează: numărul elevilor, la scară națională, a scăzut în ultimii ani constant, în medie cu 1,6-2 la sută.

Oficiul de statistică al C.E.E. menționează în raportul său anual câteva elemente privind situația din ITALIA la început de an școlar: lipsa a 2 333 săli de clasă, numai la Roma, împiedică asigurarea continuității studiilor pentru toți elevii, iar fenomenul inflaționist se resimte și în prețurile în creștere la manualele școlare — nouă povară pentru familiile cu venituri modeste și cu mai mulți copii școlarizați. Încheierea cu sacrificii a studiilor nu este o garanție pentru viitor. Potrivit aceluși Oficiu, proporiile îngrijorătoare pe care l-a luat „somajul cu diploma” în țările Pieței comune sînt mai mult gravitate în Italia unde posesorii diploma de bacalaureat nu pot găsi decât cu greu de lucru și unde, se remarcă, în paralel, și o înecătinare a ritmului de creștere relativă a numărului tinerilor admiși în institutele de învățămînt superior. Începînd cu anul trecut, taxele de ad-

Start sub semnul greutăților

- Probleme ale tineretului studios din unele țări occidentale în noul an de învățămînt
- Bariera taxelor și urmările ei
- Criza de cadre didactice și reversul ei

miere în învățămîntul superior din BELGIA au crescut de peste două ori. Aceasta este un nou impediment în calea tinerilor provenienți din mediul muncitoresc și rural de a pătrunde în institutele de învățămînt superior. Dacă anul trecut accesia reprezentau doar 10 la sută din totalul studenților, în prezent numărul acestora îl vor handicapa pe mulți candidați provenienți din aceste medii.

În OLANDA, studenții vor trebui să plătească taxe majore de 200-1 000 guldeni. Ele au crescut în fața de anul trecut, fapt care a provocat din februarie și pînă la sfîrșitul prezentului an academice dese proteste și manifestări la universitățile din Amsterdam, Leiden, Eindhoven și Utrecht, tinerii refuzînd să plătească suma suplimentară de aproximativ 600 guldeni. A.S.V.A. și L.O.G. — cele două mari organizații studențești olandeze — îndeamnă studenții să refuze plata taxelor în continuare, și în cursul acestui an de învățămînt, pînă cînd se va reveni la taxa inițială de 180 guldeni.

Continuă să crească taxele la colegii și universitățile și în STATELE UNITE. Publicația americană „United States News and World Report” sublinia într-un comentariu pe această temă, problema gravă pe care o ridică pentru familiile americane creșterea neînecată a cheltuielilor de întreținere a tinerilor în învățămîntul superior. Este vorba de majorarea taxelor de înscriere, de frecvență, de laborator, manuale, costul cărții și hranei etc. O anchetă întreprinsă cu privire la cheltuielile anuale necesitate de către un student de învățămînt la sumă uriasă de aproximativ 5 000 dolari, cu o majorare față de anul precedent de 4-500 dolari. În ce privește școala, criticile care i se aduc

lipsa elementelor imortale, care să raporteze la realitățile contemporane manualele și programa de învățămînt. Dezinteresul față de modernizarea învățămîntului într-o serie de state americane merge mină în mină cu fondurile insuficiente alocate rețelei de școli, un însemnat număr dintre ele afindu-se în stare de faliment, făcînd apel la donații, chete publice pentru a nu-și închide porțile. În acest sens, Asociația națională pentru problemele învățămîntului din S.U.A. afirmă că guvernul federal contribuie numai cu 7 la sută din sumele necesare la întreținerea școlilor, că un procentaj asemănător îl constituie și sumele alocate de autoritățile statelor respective, restul obținîndu-se din taxele din ce în ce mai mari percepute de la elevi. În aceste condiții, nu există posibilități de salarizare a tuturor cadrelor didactice necesare, acestea îngroșă numărul șomerilor, în timp ce clasele se supraaglomerează din cauza lipsei de profesori, obiecte din programul de învățămînt sînt cîteodată pur și simplu excluse, iar calitatea studiului și nivelul de pregătire al elevilor ar serios de suferit. Cele 145 de greve ale claselor pedagogice americane, desfășurate anul trecut, reflectă o stare de nemulțumire, revendicări esențiale în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă. Publicația citată conchide observațiile sale în felul următor: „Amplora nemulțumirilor înregistrate la sfîrșitul anului academic trecut rămîne valabilă, indicînd că colegiile și școlile mai au încă un drum lung de parcurs pentru a îndrepta ceea ce reiese din critici ca fapie negative”.

DOINA TOPOR

IARNA SE GRĂBEȘTE...

ELVEȚIA. - Imagine surprinsă în aceste zile în pasul St. Gotthard.